

Ector și Andromache

Mihai Eminescu

ANDROMACHE

Vrea Ector în vecie să meargă de la mine,
Unde Ahil cu-a sale neapropiali mâne
Aduce lui Patroclu jertfiri pe orice zi?
Cine-o 'nvăța copilu-ți în vremea viitoare
S'arunce lănci și zeii Olympului s'adoare,
Când Orcul de 'ntuneric în sânu-i te-o 'nghiți?

ECTOR

Femei scumpă mie, tu lacrimile seacă !
După bătaia cruntă dorința mea ea pleacă,
Acele brațe apăr Pergamu - amenințat .
Și 'n lupta pentru sânate a zeilor cămine,
Eu cad, mântuitorul al patriei — și 'n fine
Cobor la râul stygic de glorie urmat.

ANDROMACHE

O n'o să mai aud eu a armelor vuire .
Și fieru-ți în portale va zace 'n lenevire,
Marea lui Priam viță d'eroi s'o nimici.

Vei merge unde ziua etern nu mai luminează,
Cocytul unde 'n lungul pustiilor suspină,
Colo unde amoru-ți în Lethe va muri.

ECTOR

Orice dorință 'n mine, în mine-orice gândire,
Le-oiu cufunda în Lethe, în râul de-amuțire,
Dar nu și-al meu amor.
Auzi-l! cel sălbatec cum lângă muri turbează,
Încinge-mi a mea spadă și doliul îți lasă!
Căci nu moare în Lethe amorul lui Hector.